

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Rationes vincendi in hisce conflictibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

Ex hoc igne transeunt iusti ad alterum calumniarum & *murmurationum* contra se: quemadmodum enim os laudantis ignis est, in quo probatur ipse laudatus: ita os murmurantis est, ignis in quo probatur is, de quo murmuratur, de quo igne dixit Ecclesiast. *b. homines receptibiles probari in camino humi- liationis*. valde. n. rigide & exacte virtutis gradus examinat & probat: debilis & imperfecta solet dissolui, & in fumum tristitia, impatiencie & anxietatis couerti: quæ in graui interdum peccata hominem pertrahunt: si autem firma sit ac perfecta, purior efficitur tolerantia, emittitque ex se maiores sanctitatis splendores. Cum igitur omnes (vt S. Augustinus ait) hos duos ignes ingrediuntur, vt ex eis incolumis euadas, danda tibi est opera, vt exitus bonus sit, sicut fuit ingressus, oras Deum D. N. (cuius ait Dauid esse *c. custodire intro- itum exitum* & nostrum, vt quemadmodum sanus & integer fuisti ingressus: & ita integer prodeas ac perfectus: cum enim sis vas fictile, facile, vt supra est dictum, confringeris ob tuam debilitatem, nisi a diuina gratia fias solidior.

ET HINC prouenit, quod prouidentia diuina (quemadmodum S. Gregor. perpendit) ad maiorem electorum suorum securitatem, constituit hos duos ignes mutuo sibi succedere: vt alter damnum reparet, quod alter intulerit: ita vt si laus nos erigit ac reddit inanes: calumnia & contemptus deiciat nos & humiliet: & si hic tardiores nos ac timidiores reddit, illa nos foueat & animum addat: eum in modum, quo arbor diuersis temporibus a veteris & contrariis impellitur, quam si vnus ad alterum latus inclinat, alter inclinat in contrarium, & ita remanet recta: ita iustus a *laudibus & contemptibus* oppugnatus robur acquirit, & firmitatem, ambulans, vt ait Apostolus, *d. per gloriam & ignobilitatem: per infamiam & bonam famam*, animo quodam his omnibus euentis superiori, vt in primo Tomo fuit explicatum exemplo Noemi & Ruth: quæ aduersitatum ac prosperitatum vicissitudine magnam in virtutibus constantiam acquisuerunt.

§. I. *Rationes vincendi in hisce conflictibus.*

Opera pretium est tamen *duas* vias hic ostendere vincendi in his congressibus: altera enim est *silentii perfecti*, cum talia audiuntur: altera *precedentis responsionis*. Silentium oriri debet ex humilitate cordis, non agnoscentis in se aliquid laude dignum; multa vero digna contemptu. Debetque huius humilitatis indicium aliquod exterius in vultu ipso apparere, aliter tamen atque aliter. Nam laudes audienti, tristitia est preferenda: vt appareat te illas illibenter audire, atque ita progressus in eis impediatur: si enim eas audire delectet, statim (vt S. Gregorius ait) illa crescent: pergunt enim adulatorum in eis referendis, vt te recreent: & sensum cor tuum emolliant; & rigorem, quem in boni rectique prosecutione adhibebas faciant relaxari.

quam-

b. Ecol. 2. 5.

*Murmur
probat pati-
entiam.
Supra.*

c. Ps. 120. 8.

*Laus &
contemptus
alternis nos
iuuant.*

d. 1. Co. 6. 2.

*Laudes tuas
tristitia
reprime.
Hom. 11.
in Ezch.*

quamobrem oportet eas statim retundere, tibi que ipsi interne dicere illud
 Dauidis: *Ferant confestim confusionem suam, qui dicunt mihi: Euge, Euge*, hoc est
 exurge, lætare, & gaude ob gregia tua facta: his enim inanibus verbis me in
 vanam gloriam & superbiam inducunt. Caue itaque sis hominum huius se-
 culi imitator, qui ad inanes huiusmodi laudationes respondere solent ver-
 bis valde inhumanis, in signum gratitudinis, quo ostendunt, eas sibi arridere.
 Nunquam enim laudantis manum oscularentur, nisi propriam prius essent
 osculati, complacentes, sibi inaniter ex auditis proprijs laudibus, contra id
 quod S. Iob de seipso dixit *si osculatus sum manum meam oro meo*, quasi inani-
 ter mihi complacens in rebus meis, eas laudans, aut libenter audiens ab alijs
 laudari. In qua re vir ille sanctissimus raram suam eximiamque virtutem o-
 stendit: Nam (vt S. Augustinus ait) licet facile sit laudationem ex rebus no-
 stris non querere, quando negatur: difficillimum tamen est, cum eadem
 sponte offertur, non gaudere, & S. Chrysostomus de seipso fatetur: quando
 auditores laudabant eius Conciones, pati se solitum, quod humanum est
 congaudendo cum illis: licet sit credendum, id non fecisse, quasi audiendis
 suis laudibus delectaretur: sed ob vtilitatem & profectum ipsorum audito-
 rum, & ob gloriam Dei, quæ ex eo oriebatur.

Quando autem in eisdem casibus est loquendum, maiori opus est pru-
 dentia ac discretione: adulatores enim oportet asperè reprehendere, si ali-
 quam in eos habes potestatem: quemadmodum Christus Dominus noster
 acriter Phariseos reprehendebat, cum aliquam in faciem ei dicebant adula-
 tionem: *Quid, inquit, me tentatis hypocrita: & cuidam, qui (vt S. Thomas per-
 pendit) per adulationem vocauerat: g magistrum bonum, respondit: quid me di-
 cis bonum: vt intelligeret se tam procul ab adulatione dicenda esse debere, at-
 que ipse erat ab audienda. Quando autem laudans rectam habet intentionem,
 repellendæ sunt laudes humilibus veris que rationibus: non vt in laudando
 pergat, sed vt, quis tu sis, agnoscat, quemadmodum S. Gregorius respondit
 S. Leandro, à quo ob perfectam & exemplarem suam vitam laudabatur.
 Volo, inquit, verbis tibi respondere bonæ cuiusdam mulieris: *h ne vocetis me
 Noemi: id est, pulchram, sed vocate me mara: id est, amarâ, quia amaritudine valde
 repleuit me omnipotens. Ne existimes, vir venerabilis, me nunc eum esse, quem
 antea noueras: quamuis enim in exterioribus creuerim ob dignitatem, inte-
 rius tamen in spiritu valde decreui, & consueque perueni, vt sim vnus ex illis,
 de quibus scriptum est: *deiecit eos cum eleuaretur. Ille, cum est eleuatus, cæ-
 setur deiectus, qui ascendens ad dignitates, descendit in moribus. Hæc S.
 Gregorius, ex quibus apparet, vere Humili nunquam deesse rationes, elu-
 dendi laudes, quas de se audit. Et huiusmodi rationes sunt, quas Dauid ap-
 pellat *ksagitta parentis acutæ, & carbones desolatorios*, quos potens ipse Deus***

c Psal. 39.
 16.
 f Iob. 31. 27.
 Gless. in 1.
 Thes. 2.
 S. Tho. 2. 2.
 q. 132. a. 1.
 arg 3.
 Hom. 38. ad
 popul.
 Laudes non
 querere fa-
 cile, non ad-
 mittere dif-
 ficile.
 Adulator
 corripien-
 dus.
 f Mar. 22. 16
 g Mar. 10. 17
 Luc. 18. 16.
 Eccl. 19. 23.
 Lib. 7. Epi.
 25.
 h Ruth. 1. 20
 c c
 Laudibus
 nostris pru-
 denter re-
 spondendū.
 c c
 i Psal. 72. 8.
 c c
 c c
 k Psal. 119. 4.

Non ita lau-
dantur, ut
infantes.
Ruth. 2. 10.
3.

confert contra adulatorias & fraudulētas linguas. Quod si in virtute sis No-
uicius & Tyro, audias que tuos maiores te laudantes; id cum vera humilitate
debes magnæ tuæ imbecillitati adscribere; & necessitati, qua tanquam in-
fans aliquis huiusmodi fomento indigeas, eum in modum, quo humilis illa
Ruth audiens laudari se à Booz, cadens in faciem suam & adorans super ter-
ram, dixit: *Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi, qui consolatus es me, &
locutus ad cor es ancilla tua, qua non sum similis unius puellarum tuarum*: quali
dixerit, prudentia tua ob magnam meam imbecillitatem huius laudationis
tuæ causa est, quamuis ego sim eius indigna.

m Prov. 2.
21.
Si male egi-
sti, dolo.

E I S D E M duabus vijs vtendum tibi est, cum te aliquis verbo *contempserit*,
aut contra te murmurauerit. Aliquando tacendo, aliquando verò loquen-
do; semper tamen cum humilitate & serenitate vultus: quamuis enim in
linguam alijs *detrahentem*, *facies tristis* sit ostendenda, vt illa aduertat, te hor-
rere, talia audire; & ea ratione illam *disipes*, *quemadmodum ventus Aquilo dis-
sipat plumas*: in eas tamen murmuraciones, quæ te tangunt, præstat non o-
stendere huiusmodi signa tristitiæ, & impatientiæ ob tuum contemptum.
Et si reuera sint de materia mala, cuius tu sis tibi conscius: æquum est, te e-
ius pœnitere; ac dicere intra te ipsum (vt habetur in libro Iob) *in peccatis
vere deliqui, & ut eram dignus non recepi*: quare hæc pœnam & iustam esse
existimabis, & à Deo tibi missam, vt à culpa expurgeris, & vitæ emendandæ
studeas. Quod si materia sit bonum aliquod opus tuum, tacendum tibi est,
non tamen opus omittendo: sed tuam defensionem, Dei prouidentia com-
mittendo, qui huiusmodi calumnias sustinentes tueri solet: quemadmodum
Christus Dominus noster o *Mariam Magdalenam* ter defendit ab eis, & à
boni, quod præstabat, murmuracionibus. Quod si aliquid sit dicendum, id
fiat, confirmando cum humilitate bona tua proposita, eum in modum, quo
Dauid uxori suæ Michol murmuranti, ipsum irridenti p *quod coram Domino
saltasset*, ipse respondit, se ipsum magis humiliando & contemnendo, vt po-
stea videbimus: Et sic ei silentium imposuit. Sic enim quadam valde occul-
ta & gloriosa ratione triumphum ages de tuis calumniatoribus, si ostendas
te de tuo contemptu gaudere, aut fatearis te dignum esse, qui sic contem-
naris; quemadmodum ad finem Tractatus præcedentis fuit explicatum.

n Tob. 33. 27.
Si bene,
perge.

o Luc. 7. 39
o c. 10. 40.
o Ioan. 12.
7.
p 2. Reg. 6.
16. 21.
Tract. 4. c. 2.
Gauden-
dum de
contemptu.

§. II. Superiores contra se ortas murmuraciones
impedire & amouere tenentur.

SUPERIORES tamen in huiusmodi casibus possunt, ac verò inter-
dum debent, facti sui rationem reddere, vt murmuracionem contra
se ortam impediunt, & amoueat scandalum, ne impingant ignorantes,
qui